

ת"פ 2132/05/12 - מדינת ישראל נגד לירן זוזוט

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 2132-05-12 מדינת ישראל נ' זוזוט
בפני כב' השופט איתן קורנהאוזר

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

לירן זוזוט

הנאשמים

גזר דין

רקע

1. הנאשם הודה והורשע, בכתב אישום מתוקן, בעבירה של סחר בסם מסוכן. בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, במהלך חודש ספטמבר 2010, מכר הנאשם לאדם אחר, "פלטת" סם מסוכן מסוג חשיש, בתמורה לסך של 2,000 ₪.
2. בטרם טענו הצדדים לעונש, הוגשו תסקירי שרות המבחן. מהתסקירים עולה, כי הנאשם חווה בגיל צעיר חוסר יציבות במשפחתו, בעקבות גירושי הוריו, וכן קשיים רגשיים. לאחר שחרורו משרות צבאי, התגורר עם אביו, אשר לא עבד בשל מחלה, והנאשם דאג לפרנסת הבית. כיום, לנאשם ילד, כתוצאה מקשר זוגי שנותק, והוא משלם מזונות ככל שידו משגת. הנאשם הסביר את הרקע לביצוע העבירה, כהתפתות למען בצע כסף, בתקופה כלכלית קשה. בדיקות שתן שמסר, מצאו כי הנאשם אינו משתמש בסמים. שרות המבחן סבר כי יש מקום לקשר טיפולי עם הנאשם, אולם הנאשם התקשה לשתף פעולה, על אף הרצון המילולי שהביע, ולא התייצב לחלק מהפגישות שנקבעו עימו. הנאשם הסביר את הגורם לחוסר הגעתו למפגשים, כעבודה בה הוא מתמיד, בחברה לקידוח ולניסור בטון. יצוין כי שלושה חודשים עובר לתסקיר האחרון, שתיאר את חשיבות יציבותו התעסוקתית של הנאשם בעבודת הקידוח, ציין שרות המבחן בתסקיר הראשון כי הנאשם עובד כעוזר טכנאי מזגנים. שרות המבחן המליץ להטיל על הנאשם של"צ נרחב, על מנת שלא לפגוע ביציבותו התעסוקתית, המהווה מקור חשוב ליציבותו הרגשית.

טענות הצדדים

3. המאשימה טענה כי מדובר בעבירה חמורה, שהפיתוי לבצעה הינו גדול. האינטרס הציבורי מחייב ענישה מחמירה בעבירות אלה, על מנת להשיג הרתעה. המאשימה עתרה לקבוע מתחם ענישה הנע בין 6 ל-12 חודשי מאסר, ולהטיל על הנאשם 12 חודשי מאסר.

4. בא כח הנאשם הדגיש בטיעונו את חלופ הזמן, העובדה שמדובר במקרה יחיד, הנאשם קיבל אחריות מלאה על מעשיו, והביע חרטה. עוד ציין, כי חוסר שיתוף הפעולה עם שרות המבחן נבע מטעמים אובייקטיביים. מתחם הענישה במקרה זה, נע לטענת בא כח הנאשם בין אי הרשעה, קנס ושל"צ, לבין מאסר מותנה, ובמקרה הנוכחי עתר שלא להרשיע את הנאשם ולהטיל עליו של"צ וצו מבחן. הנאשם טען שעשה טעות קטנה, כתוצאה מלחץ ובחוסר ברירה, בשל מצב משפחתי קשה בו היה נתון, עת התפתה ל"כסף קל". כיום הוא עובד בעסק משלו למכירת שתיה ובגטים, כאשר אינו מקבל כל עזרה מהוריו.

דין והכרעה

אי הרשעה

5. בא כח הנאשם עתר לביטול הרשעתו, ולסיום ההליך ללא הרשעה. מדובר באופן סיום הליך פלילי, המתקיים במקרים חריגים ויוצאי דופן בלבד (ע"פ 8528/12 **צפורה נ' מדינת ישראל**, (3.3.2013)). במסגרת בחינת האפשרות לסיום ההליך ללא הרשעה, יש לבחון שני מרכיבים מצטברים: סוג עבירה המאפשר להימנע מהרשעה, מבלי לפגוע בשיקולי ענישה אחרים באופן מהותי, וכן פגיעה ממשית וחמורה בשיקום הנאשם ובעתידו, הנובעת מעצם הרשעתו (ע"פ **תמר כתב נ' מדינת ישראל**, נב(3) 337 (1997)). יודגש כי אין די בפגיעה תאורטית כלשהי, אלא יש להצביע על פגיעה ממשית ומוכחת (רע"פ 9118/12 **פריגין נ' מדינת ישראל**, (1.1.2013)).

במקרה הנדון, מדובר בעבירה חמורה של סחר בסם, בכמות לא מבוטלת. מדובר בסוג עבירה, אשר המחוקק והפסיקה התייחסו אליה בחומרה יתרה, בשל פגיעתה הרעה בחברה. בנוסף, לא הוצגו כל ראיות אשר הצביעו על פגיעה שתיגרם לנאשם בהרשעתו, מעבר לעצם פגיעת הרשעה בכל נאשם ללא עבר פלילי, באשר הוא. בנסיבות אלה, חריגות ההימנעות מאי-הרשעה וכן חומרת העבירה, אין די בחלופ הזמן על מנת להביא לידי אי-הרשעה (רע"פ 3852/14 **ורשוור נ' מדינת ישראל**, (18.8.2014), פסקה 15).

נוכח כל האמור לעיל, נדחית עתירת בא כח הנאשם לביטול ההרשעה.

מתחם הענישה

6. אדם הסוחר בסמים, פוגע בציבור, בכך שמספק חומר ממכר ואסור, מבלי לדעת את מי הוא ישמש בסופו של יום, איזו פגיעה תיגרם לאותו משתמש, וכן לאיזו פגיעה נרחבת יביא כתוצאה מפעולות אותו צרכן סמים, המבצע לא פעם עבירות לצורך מימון הסם. הפסיקה התייחסה לא פעם לצורך במלחמת חורמה בסוחרי הסמים: "**מלחמה קשה היא, מלחמה ארוכה, והיא כמלחמת ישראל בעמלק**", (ע"פ 4998/95 **מדינת ישראל נ' גומז קרדוסו ואח'**, פ"ד נא(3), (1997), פסקה 35).

הפסיקה התייחסה לתפקידו של בית המשפט במלחמה זו, בדרך של ענישה משמעותית. עיון בפסקי הדין אשר הוצגו על ידי הצדדים, מעלה כי הפסיקה שהציג בא כח הנאשם, אשר ניתנה בבתי משפט שלום שונים, איננה משקפת את רוח הפסיקה הנוהגת בגין עבירות סחר בסם, כפי שמשתקף בשני פסקי הדין שהציגה המאשימה, אשר ניתנו בבית המשפט המחוזי בירושלים, אשר באחד מהם אף נדחה רע"פ שהגיש הנאשם (רע"פ 3653/14 **עזרא שמביק נ' מדינת ישראל**, (10.7.2014)). עוד יצוין, כי בשניים מתוך פסקי הדין שהציג בא כח הנאשם, התקבלו ערעורי המדינה, ובאחד מהם אף נדחה רע"פ שהגיש הנאשם (ע"פ (י-ם) 9786/05, בעקבותיו רע"פ 284/06, וכן עפ"ג (י-ם) 33137-07-10). מן הראוי היה להציג בפני בית המשפט, פסקי דין אשר לא שונו בערכאת ערעור.

בנסיבות המקרה הנדון, מדובר בסם "חשיש", בכמות לא ידועה, ובתמורה לסכום משמעותי של 2,000 ₪. סך התמורה מצביע על כמות הסם, אשר הוגדרה כ"פלטה", המספיקה לשם חלוקה למנות סם רבות (ראו לענין זה את שני פסקי הדין שהגישה המאשימה, בהם מדובר במכירת "פלקת" חשיש, בתמורה לסך של כ- 2,000 ₪, כאשר משקל הסם הוא כ- 100 גרם נטו). בנוסף, אין המדובר במכירה אקראית ומקרית, אלא בסחר אשר בוצע לאחר תיאום טלפוני. יש לתת משקל מסוים לעובדה, שכמות הסם במקרה הנדון איננה ידועה, כך יתכן שמדובר בסם איכותי שנמכר בסכום האמור, ולפיכך משקלו נמוך מזה שבפסיקה שלעיל, או שהנאשם בקיא ברזי מקח וממכר, ולכן זכה בתמורה גבוהה עבור כמות קטנה מ-100 גרם, של סם מסוכן מסוג חשיש.

אשר לסוג הסם, כסם "קל", הנאשם השלים את ה"פער" בין סם קל לקשה, בכמות הסם שמכר והתמורה שקיבל. כפי שצוין במסגרת ע"פ 407/97 אמויאל נ' מדינת ישראל, (1997):

"המאבק בהפצת הסמים כולל לגם הפצתם של סמים קלים יחסית, דוגמת קנבוס;; ולמיותריהם לחזור ולהזכיר את המעבר הקל - והטבעי - מצריכתם של סמים קלים לכבדים יותר".

לאחר ששקלתי את מידת הפגיעה באינטרס המוגן, הפסיקה הנוהגת וכן את נסיבות המקרה, אני קובע כי מתחם הענישה נע בין 7 ל-24 חודשי מאסר בפועל.

7. בחינת נסיבות האישיות של הנאשם, מעלה כי מדובר בצעיר, נעדר כל הרשעות קודמות. שרות המבחן התרשם מכנות החרטה והבושה שחש הנאשם בשל העבירה. לצד זאת, הנאשם גילה חוסר יציבות במהלך הדיונים, כאשר לא התייצב למספר דיונים וכן לא התייצב לראיון אצל הממונה על עבודות שרות. בית המשפט נתן לנאשם מספר הזדמנויות, אולם הנאשם לא עמד בהן, עד שנעצר בגין תיק אחר. בנוסף, הנאשם הצהיר על עבודה מסוימת בתסקיר הראשון, דיווח על עבודה אחרת בתסקיר השני, שנערך כעבור כשלושה חודשים, ואילו בדיון לפני העיד כי עובד בעבודה שלישית. לפיכך, אזקוף לזכות הנאשם את קבלת האחריות על מעשיו וכן את העובדה שמדובר בהרשעתו הראשונה, וכן את משקלו הנכבד של מאסר ראשון אותו על הנאשם לרצות. לצד זאת, יש לתת משקל לעובדה התנהלות הנאשם אינה מצביעה על הליך שיקומי משמעותי שעבר.

8. לנוכח כל האמור לעיל, החלטתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. שמונה חודשי מאסר, בניכוי ימי מעצרו בין הימים 28.12.10 עד 31.12.10.
- ב. 6 חודשי מאסר, אותם לא ירצה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מהיום, עבירת סמים מסוג פשע.
- ג. קנס בסך 2,000 ₪ או חודש מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-4 תשלומים שווים, החל מיום 1.12.14 ומידי תחילת כל חודש שלאחריו.

ניתן היום, י"ג אדר תשע"ה, 04 מרץ 2015, במעמד הצדדים